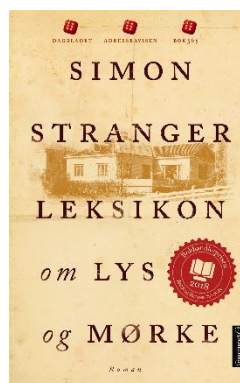
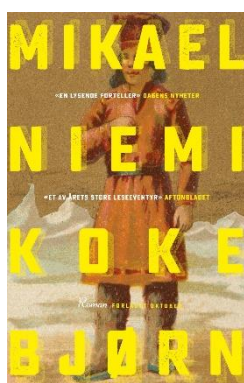
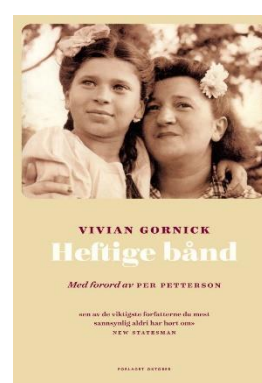
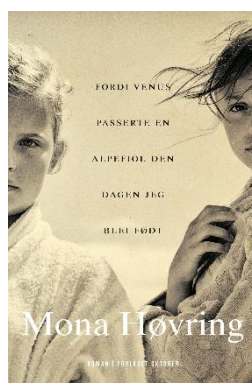

Les disse

Nr. 5- 2019

Boktips fra Bokkafé i mai,
servert av leseglade bibliotekarer

Rælingen bibliotek den naturlige møteplassen mellom Østmarka og Øyeren

Vuggesang

Boken åpner brutalt med at en mor finner sine to små barn drept i sitt eget hjem. I samme rom ligger kvinnen som har drept dem, i live, etter å ha forsøkt å ta sitt eget liv. Vi får raskt vite at det er familiens dagmamma som har drept barna. Spørsmålet som reiser seg videre i romanen er hvorfor?

Vuggesang
Leila Slimani
Cappelen Damm, 2019
Anbefalt av Birte

Franskarabiske Myriam og franske Paul lever sammen i et av Paris beste strøk. Myriam har vært en ambisiøs student, og Paul er i startgropen av sin karriere som musikkprodusent. Myriam er akkurat ferdig med jusstudiene da datteren Mila blir født, og i stedet for å ta fatt på karrieren blir hun hjemmeværende mamma. Ikke lenge etter blir sønnen Adam født. Småbarnstilværelsen er altoppslukende, men etter hvert begynner Myriam å få en følelse av å ha mislyktes og av å ha skuffet sine medstudenter. I sosiale sammenhenger føler hun seg som en uinteressant person som har lite å bidra med og begynner å takke nei til invitasjoner. Da hun etter et tilfeldig møte med en studievenn, får et fristende jobbtilbud bestemmer hun seg for å begynne å jobbe. Familien må da finne en dagmamma for barna, og de ender opp med en hvit, middelaldrende kvinne med gode attester, Louise.

Louise viser seg som sendt fra himmelen. Barna forguder henne, leiligheten er alltid strøken og middagen står klar på bordet når de kommer hjem fra jobb. Endelig kan de bli den familien de ønsker å være, med gode karrierer, vennemiddager og feriereiser. Gradvis tar Louise mer og mer over livet i familien i takt med at Myriam og Paul tilbringer stadig mer tid på jobb. Louises stadig større og klamrende tilstedeværelse føles etter hvert urovekkende for paret, samtidig som de blir mer og mer avhengig av henne. I små drypp avdekkes det at Louise har mørke sider, hemmeligheter og sine egne problemer. I samværet med barna er hun ikke alltid den trygge, kontrollerte voksenpersonen hun har gitt uttrykk for, men mer som et barn selv. Og et barn som viser seg å være mer avhengig av familien enn de er av henne.

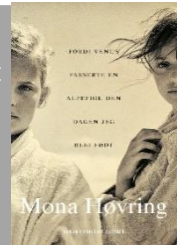
Dette er en bok som er svært spennende å lese, med en uhyggelig stemning. Jeg vil likevel ikke betegne den, eller lese den, som en ren spenningsbok eller thriller, og jeg synes den rommer så mye mer enn det. Dette er en svært god og tankevekkende bok, som tematiserer rundt klasseforskjeller i dagens Frankrike, maktstrukturer, minoriteter, kjønnsroller, og da særlig forventninger knyttet til morsrollen. Boken har fått svært gode mottakelser, og den franskmarokkanske forfatteren Leila Slimani regnes som en ny litterær stjerne.

Fordi Venus passerte en alpefiol den dagen jeg blei født

Mona Høvring mottok Kritikerprisen for denne poetiske lille perlen om to søstre som har glidd fra hverandre.

Fordi Venus passerte en
alpefiol den dagen jeg blei født
Mona Høvring
Oktober, 2018

Anbefalt av Birte

I denne romanen er det 22 år gamle Ella som forteller. Sammen med sin ett år eldre søster Martha ankommer hun en alpelandssby for å tilbringe noen vinteruker på et høyfjellshotell. Etter å akkurat ha blitt utskrevet fra psykiatrisk sykehus, har Martha behov for hvile og Ella er med for å ta vare på henne. Vi får ganske snart vite at alpelandssbyen egentlig er en norsk fjellbygd, men denne fantasien fra Ella er med på å sette stemningen for romanen videre. Selv om fortellingen finner sted i nåtiden, gir høyfjellshotellet, i boken beskrevet som glasshotellet, assosiasjoner til en annen tid, til en epoke da det hadde sin storhets tid.

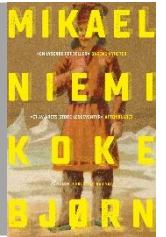
Ella og søsteren var i barndommen svært knyttet til hverandre, men ettersom de har vokst til har det oppstått avstand og vanskelige følelser. Gjennom møter med andre gjester på hotellet, oppstår det det begjær og påfølgende sjalusi. Kloke og mindre kloke valg tas, og underliggende konflikter mellom søstrene kommer til syne.

I denne romanen er det ikke handlingen, men språket og stemningen som står sentralt. Forfatteren bruker målformen Samnorsk, og det lyriske språket med de helt spesielle beskrivelsene fanger meg fra første stund. Hun skriver godt om relasjoner og livet, uten å forklare eller psykologisere over hvorfor ting har blitt som det har blitt.

Koke bjørn

Den svenske forfatteren Mikael Niemi fikk sitt store gjennombrudd i 2001 med romanen Populærmusikk fra Vittula, en oppvekstskildring fra Pajala i det nordøstlige Sverige på 1960- og 70-tallet. I årets roman vender han tilbake til Pajala, men denne gangen skal vi til 1850-tallet og vekkelsesbevegelsen til Lars Levi Læstadius.

Koke bjørn
Mikael Niemi
Oktober, 2019
Anbefalt av Helga

Romanens hovedperson kalles prosten. Skjønt han aldri omtales ved navn, er han skikkelsen til den kjente vekkelsespredikanten Lars Levi Læstadius. Læstadius var opphavet til den kristne vekkelsesbevegelsen læstadianismen som var utbredt i det nordlige Sverige, Finland og Norge. Han forkynte en streng form for luthersk kristendom, med særlig vekt på avholdenhet fra alkohol, noe som ga gjenklang i den samiske befolkningen hvor alkoholmisbruk, fattigdom og nød var utbredt.

Jussi, bokas forteller, er en svært beskjeden og naiv samisk hittegutt som har rømt fra en forferdelig mor. Han blir funnet i veikanten av prosten som tar ham til seg som sin egen sønn. Prosten gir ham et navn, lærer ham å lese, skrive, se og sette ord på verden. Jussi suger til seg all kunnskap og blir prostens assistent i ett og alt. Særlig er de to mye ute på tur i naturen hvor de driver omhyggelige observasjoner av planter og blomster. Den virkelige Lars Levi Læstadius var nemlig også en fremtredende botaniker, og i romanen bruker han sin vitenskapelige observasjonsevne og empiriske metoder når bygda står overfor en drapssak.

En tjenestejente blir funnet drept og nedsunken i en myr i skogen. Den alkoholiserte og brutale lensmannen slår uten videre undersøkelser fast at det er en slagbjørn på ferde. Bjørnen blir etter hvert felt, men så forsvinner nok en jente fra bygda. Prosten er på sin side overbevist om at det ikke er noen slagbjørn som står bak, men at det er en voldtekts- og drapsmann blant dem. Sammen med Jussi går han systematisk til verks og samler bevis fra åstedene: avtrykk i gresset, merker på hud og klær, hårnåler, strå og fingermerker. Gradvis sirkler de inn en sannsynlig gjerningsmann. Men ikke alle setter pris på hans kritiske granskning av drapssakene, og kombinert med hans kamp mot brennevinen, skaffer han seg mange fiender i bygda.

Mikael Niemi har skrevet en spennende kriminalhistorie i klassisk forstand og har tegnet et rikt og sansbart bilde av 1850-tallets Nord-Sverige i en historisk brytningstid. Det er sosiale og religiøse motsetninger, flammende prekener om himmel og helvete, fanatiske tilstander, vold, brutalitet og stor fattigdom.

Læstadius blir framstilt som en klok og grundig mann, med stor omsorg for bygdas fattige. Han representerer rasjonalitet og opplysning i møte med dumskap og overtro. Han har gudbenådede taleevner som bokstavelig talt frelser tilhengerne hans og gir mange av et bedre liv. Ikke minst Jussi, som han forvandler til et menneske, ved å gi ham bokstaver, ord, språk og bøker.

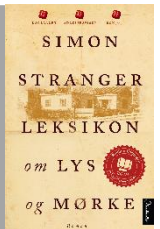
Denne boka har fått unisont gode anmeldelser, med rette.

Leksikon om lys og mørke

“A for anklagen. A for avhøret. A for arrestasjonen.”

Simon Strangers nyeste roman om det norske Holocaust er en såkalt dokuroman, det vil si at romanen tar utgangspunkt i virkelige historiske hendelser og personer, men dikter rundt personenes tanker og beveggrunner.

Leksikon om lys og mørke
Simon Stranger
Aschehoug, 2018
Anbefalt av Helga

Dette er også en personlig bok for Stranger. Den handler om hans svigerfamilie, Komissar-familien, som opprinnelig bodde i Trondheim. Etter å ha overlevd krigen ved å flykte til Sverige, flytter Gerson og Ellen Kommisar - besteforeldrene til Simons kone Rikke - inn i en trang leilighet i Oslo. En dag får de tilbud om å kjøpe en fin villa med hage i Trondheim til en svært rimelig pris. De takker ja, men det er én hake: villaen er det tidligere “Bandeklosteret” hvor medlemmer av den såkalte Rinnanbanden holdt til, og hvor de torturerte og drepte fanger i kjelleren.

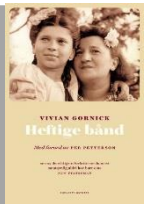
Parallelt med historien om familien Komissar blir vi kjent med Henry Oliver Rinnan, torturisten og angiveren som var leder av Rinnanbanden. Han er en svært myteomspunnet skikkelse som er kjent for lav kroppshøyde, stor appetitt på damer og grandiose tanker om seg selv. Partiene om Rinnan er actionpregete og thrilleraktige.

Boka er delt inn i kapitler etter alfabetet, som et leksikon. Hvert kapittel innleder med ett eller flere ord som er knyttet til historiens gang eller temaene romanen tar opp. Strangers uttalte mål med romanen er å holde minne om Komissar-familien levende, akkurat som snublesteinen som ligger nedfelt i fortauet der de bodde. Det klarer han på mesterlig vis!

Heftige bånd

Vivian Gornick er en 84 år gammel feminist, kritiker og forfatter. Dette er hennes memoarer fra oppveksten i et jødisk arbeiderklassestrøk i New York, men først og fremst er det en svært god skildring av det komplekse mor-datter forholdet. Boken ble utgitt i 1987, men kom ut på norsk først i 2019.

Heftige bånd
Vivian Gornick
Oktober, 2019
Anbefalt av Birte

Handlingens sentrum foregår på 1980- tallet, hvor Vivian som er i førtiårene og hennes mor som er i syttiårene, vandrer rundt i gatene på Manhattan. Forholdet mellom dem kan beskrives som et elsk/hat forhold. Vivian sier selv: «Forholdet vårt er ikke godt, og etter som livene våre hopper seg opp, later det ofte til å forverres.» På tross av dette, møtes de hver uke og på disse turene både krangler de, ydmyker hverandre, ler, og minnes tilbake årene i leiegården i Bronxs på 40- og 50-tallet. Samtalene innledes ofte med replikker som: husker du Rosemans? Og dermed får vi servert små fragmenter av livene til de om bodde i leiegården. Mest av alt er det fortellinger om kvinneliv, for som Vivian sier er «det eneste jeg husker en bygning full av kvinner.» De bor tett, og ingenting, hverken sexliv eller ekteskapelige utfordringer forblir hemmeligheter. Det er kvinnefelleskap, men også baksnakking og fordømmelse av dem som ikke oppfører seg som «normale kvinner. «Det seksuelle raseriet gjorde kvinnene sprø, sier Vivian. Absolutt, parerer mora»

Vivians mor er ingen typisk husmor. Hun er kommunist, har en skarp tunge, liker å stå i fronten og tale, og hun har en lengsel etter et annet liv, det livet hun som husmor ikke har tilgang til. Men hun velger å idealisere kjærligheten, og mener en kvinnes liv bestemmes av den. Etter å ha blitt enke som 48 åring, idealiserer hun lidelsen og sorgen resten av sitt liv, og gjør lite for å bedre sin livssituasjon.

Vivian foretar en klassereise, begynner på universitetet, snakker et språk som ikke moren forstår, og ender opp på Manhattan. Hun går gjennom ekteskap og flere forhold, men prøver hele tiden å frigjøre seg fra morens sannhet om kjærligheten som den eneste vei for kvinner, mye gjennom arbeidet sitt som journalist og skribent.

Dette er en meget god bok, så innsiktsfullt og fandenivoldsk skrevet. En sterk anbefaling!

Rælingen bibliotek

Bokkaféer høsten 2019:

30. august

27. september

25. oktober

29. november

Adresse: Rælingen rådhus, Bjørnholthagan 6, 2008 Fjerdingby

Telefon: 63 83 52 41

E-post: biblioteket@ralingen.kommune.no

Nettside: Bibliotekrom.no

Følg Rælingen bibliotek på Facebook og Instagram!

Last ned appen Bookbites og les digitalt